

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci
žalobce: **L. S.**, bytem S., zastoupený: **M. D.**, bytem S., adresa pro doručování S., proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen
ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 5.2.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 13.12.2013 č.j. X o
invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 13.12.2013 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 31.7.2013 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 5.2.2014 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se domáhá žalobce přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 13.12.2013 č.j. X, kterým zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 31.7.2013, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť nezískal potřebnou dobu pojištění ke dni 28.2.2013, kdy došlo ke vzniku jeho invalidity. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 13.12.2013 žalovaná mimo jiné zdůraznila, že posudkem o invaliditě vypracovaným lékařkou ČSSZ dne 15.10.2013, která se neztotožnila s hodnocením OSSZ Sokolov ze dne 13.6.2013, bylo zjištěno, že žalobce není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který má vliv na pokles jeho pracovní schopnosti, jehož rozhodující

příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 1b) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí 20%, která vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla zvýšena podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10% na celkových 30%, proto nemohlo být námitkám vyhověno.

Žalobce v žalobě vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť nebyl správně posouzen jeho zdravotní stav, když nebyla dodělána kompletní vyšetření, přitom sám za sebe jednat neumí, ani nerozumí dopisům, proto mu se vším pomáhá bratr M. D., který jej zastupuje a má od něho plnou moc; prosil o nové lékařské zprávy a soudní znalecký posudek psychiatra a požadoval navrácení předchozího invalidního důchodu; žaloba byla podepsána žalobcem i zástupcem M. D. s tím, že vše má být zasíláno na adresu S.; ohledně zmocnění zástupce soud vycházel z obsahu žaloby.

Jelikož podaná žaloba neobsahovala úplně všechny zákonem stanovené náležitosti, byli nejprve zástupce žalobce M. D. a poté i žalobce, opakovaně usnesením zdejšího soudu vyzváni k odstranění vad podané žaloby, ale ani jednomu z nich se nepodařilo doručit předmětnou písemnost na výše uvedenou adresu, neboť dle sdělení Pošty Sokolov při vrácení písemnosti soudu byli jmenovaní na této adrese neznámí; přesto žalobce ani jeho zástupce nesdělili soudu v průběhu řízení adresu, na kterou jim bylo možno písemnosti doručovat bez problémů, čímž zapříčinili prodloužení délky tohoto řízení.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu Okresní správy sociálního zabezpečení Sokolov* (dále jen **OSSZ**) vedeného ohledně žalobce a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 13.6.2013* soud zjistil, že žalobce byl uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna, datum vzniku invalidity: 28.2.2013. Dále ze založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 15.10.2013 ČSSZ-pracoviště Plzeň* vyplývá, že posudkový lékař nesouhlasil s hodnocením OSSZ, neboť dle něho je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla zvýšena podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10% na celkových 30%, tudíž žalobce není invalidní, když nebylo doloženo, že se jedná o středně těžké či těžké event. zvláště těžké funkční postižení.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 12.1.2015 navrhla k důkazu posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) s tím, že rozhodnutí ponechala na úvaze soudu podle závěru posudku; dále uvedla, že žalobce pobíral od 21.1.2000 částečný invalidní důchod, který byl přetransformován k 1.1.2010 na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, na základě posudku OSSZ

Sokolov ze dne 12.1.2011 již nebyl žalobce uznán nadále invalidním pro invaliditu prvního stupně (pokles pracovní schopnosti pouze o 20%), proto mu byl uvedený invalidní důchod rozhodnutím ČSSZ ze dne 14.2.2011 odejmut od 14.4.2011. Žalobce uplatnil na OSSZ Sokolov dne 7.1.2013 novou žádost o invalidní důchod, k níž byl uznán posudkem OSSZ ze dne 13.6.2013 invalidním dle § 39 odst. 1 zákona a to pro invaliditu prvního stupně s 35% poklesem pracovní schopnosti od 28.2.2013, protože však nezískal potřebnou dobu pojištění pěti let z posledních deseti let před vznikem invalidy dle § 40 odst. 1 a 2 zákona, nevznikl mu nárok na invalidní důchod dle § 38 písm. a) zákona, proto uplatněná žádost byla rozhodnutím ČSSZ ze dne 31.7.2013 zamítnuta. Ze zaslaného *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 13.12.2013 bylo žalobci doručeno dne 16.12.2013.

Soud sice zaslal vyjádření žalované ze dne 12.1.2015 zástupci žalobce prostřednictvím České pošty, avšak písemnost byla zase vrácena zpět s tím, že adresát je neznámý, proto byla doručena postupem dle § 50 odst. 2 o.ř.s. (zákon č. 99/1963 Sb.) – vyvěšením na úřední desce soudu.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 11.3.2015 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, když žalobce se dostavil spolu se zástupcem k jednání komise dne 3.3.2015, které však bylo zrušeno z důvodu nepřítomnosti přisedícího odborného lékaře, ale netrvali na tom, být přítomni jednání v náhradním termínu (*předvolání k jednání se podařilo komisi doručit žalobci a jeho zástupci na adresu S.*). Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní* dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invalidu druhého nebo třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%, avšak jde o pokračování invalidity prvního stupně. PK MPSV za příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pokládá organickou duševní poruchu, když žalobce byl již premorbidně mentálně subnormní, po mozkovém traumatu v roce 1999 došlo osobnostně k dekompenzaci do středně těžkého postižení s podstatným narušením společenského fungování a výrazné maladaptace, proto *hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti podle kapitoly V, položky 1c) přílohy vyhlášky 45%* (horní hranice procentuálního rozpětí 30-45%) se zohledněním dalších zdravotních potíží, zejména v oblasti bederní páteře; další zvýšení této hodnoty dle § 3 odst. 1 a 2 citované vyhlášky již není odůvodněné. Komise též konstatovala, že od 21.1.2000, kdy byl žalobce uznán částečně invalidní, se jeho zdravotní stav v oblasti duševní poruchy podstatně neměnil a nezlepšil, tudíž zohledňuje jak rozsah a strukturu organického postižení, tak strukturu premorbidní osobnosti posuzovaného včetně vzdělání, schopnosti sociability a adaptability a jejich dopad na míru poklesu pracovní schopnosti, když je jeho psychická i fyzická výkonnost výrazně omezena. PK MPSV proto došla k posudkovému závěru, že tato invalidita trvala až do data

vydání napadeného rozhodnutí (13.12.2013). Do 31.12.2009 byl žalobce částečně invalidní a od 1.1.2010 se u něho nepřetržitě jedná o invaliditu prvního stupně. Tento stav dokládá i psychiatrické vyšetření ze dne 17.1.2013 potvrzující diagnózu organické poruchy osobnosti a dle psychologického vyšetření z 2.3.2012 trvá postkontusní syndrom, přetrvává lehká demence, dle longitudinálního srovnání je stav beze změny; v úvahu komise vzala i lékařské nálezy po datu napadeného rozhodnutí dokladující další průběh, zhoršení ale není prokázáno a jeho subjektivní potíže nemají co do udávané intenzity objektivní podklad v doložených odborných vyšetřeních. Žalobce není schopen práce spojené s větší fyzickou námahou, psychicky náročnou ve vynuceném pracovním tempu, ve směnném provozu, s jednostranným přetěžováním páteře, zvedáním a nošením těžkých břemen, v riziku prochladnutí, je schopen fyzicky lehčí, jednoduché práce v denní směně. (*Stejnopis posudku byl doručen zástupci žalobce i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ*

napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 13.12.2013*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá navrácení předchozího invalidního důchodu z důvodů uvedených v žalobě. Po doručení shora citovaného posudku PK MPSV ze dne 11.3.2015 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobce jednalo o pokračování invalidity prvního stupně s datem vzniku 21.1.2000*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a soud tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 13.12.2013 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 31.7.2013 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce odpovídá od 21.1.2000 nadále prvnímu stupni invalidity (*do 31.12.2009 částečná invalidita*), když míra poklesu pracovní schopnosti činí 45%. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Sokolov i v námitkovém řízení – pracoviště Plzeň, jak vyplývá ze shora uvedeného.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění PK MPSV, že žalobce je nadále invalidní od 21.1.2000 pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), protože mu však byl od 14.4.2011 rozhodnutím ze dne 14.2.2011 odňat invalidní důchod, vydá žalovaná rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod jeho vydání – pokračování invalidity od uvedeného data a tedy i výplaty invalidního důchodu, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 9/2014-68 ze dne 30.3.2015, když rozhodnutí o pokračování výplaty invalidního důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění trvání invalidity prvního stupně žalobce již na základě posouzení zdravotního stavu před OSSZ či v řízení o námitkách proti rozhodnutí ze dne 31.7.2013.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nepožadoval náklady tohoto řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o

kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 30. března 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně